

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 2 czerwca 2016 r.

DOLiS-033-196/16

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa**

W odpowiedzi na pismo z dnia [...] maja 2016 r. uprzejmie informuję, że do projektu **ustawy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego o narodowych dobrach kultury**, zwanego dalej projektem ustawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej GIODO lub Generalnym Inspektorem) – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.), dalej zwanej ustawą – **zglasza następujące uwagi.**

Zgodnie z **art. 5 ust. 5 projektu ustawy** Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współpracy, o której mowa w ust. 1, 3 i 4, w tym tryb i zakres pozyskiwania i wymiany informacji oraz wzajemnych konsultacji, z uwzględnieniem współpracujących organów, wykorzystania systemu IMI, działań podejmowanych przez te organy w celu odnalezienia i zwrotu dobra kultury oraz w celu jego zabezpieczenia. GIODO zwraca uwagę, że z punktu widzenia przepisów Konstytucji tak skonstruowany przepis może prowadzić do nadmiernego ograniczenia prawa osobistego ujętego w art. 51 ust. 5 Konstytucji, w myśl którego zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji określa ustawa. Podobną uwagę Generalny Inspektor kieruje do **art. 41 ust. 1 pkt 1** projektowanej ustawy, zgodnie z którym Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób i zakres wymiany informacji pomiędzy organami i podmiotami, o których mowa w art. 20 ust. 1 w sprawach dotyczących zwrotu zagranicznych narodowych dóbr kultury, o których

mowa w art. 18 ust. 1 – w sposób zapewniający bezpieczeństwo danych, w szczególności danych osobowych przekazywanych za pośrednictwem systemu IMI, oraz mając na względzie potrzebę ochrony dziedzictwa kulturowego oraz zapewnienia bezpieczeństwa obrotu. Zatem GODO wskazuje, że w obu wyżej wymienionych przepisach należy doprecyzować jakie konkretnie informacje będą zbierane i przekazywane przez wymienione w art. 5 i art. 41 projektowanej ustawy organy i podmioty, określić czy informacje takie będą zawierać dane osobowe i jaki będzie zakres przetwarzania tych danych. Jednocześnie przepis prawa stanowiący o przetwarzaniu danych osobowych powinien być zgodny z zasadami przetwarzania danych osobowych uregulowanymi w art. 26 ustawy tj.:

- 1) legalności (przetwarzane zgodnie z prawem),
- 2) celowości (zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami),
- 3) merytorycznej poprawności i adekwatności (zgodne ze stanem faktycznym i przetwarzane tylko takiego rodzaju i tylko o takiej treści, które są niezbędne ze względu na cel zbierania danych) i
- 4) ograniczenia czasowego (przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania).

W związku z powyższym GODO sugeruje przyjęcie takiego ustawowego rozwiązania, które będzie miało na celu pozyskiwanie i wymianę informacji – pomiędzy wskazanymi wyżej organami i podmiotami – o osobach fizycznych jedynie niezbędnych do osiągnięcia celu i konkretne określenie tych danych w przepisach projektowanej ustawy.

Kolejną uwagę GODO kieruje również do **art. 39 ust. 7** i **art. 43 ust. 8 projektu ustawy** w zakresie danych osobowych autora, posiadacza lub dzierżyciela, które zawierają przedmiotowe wnioski oraz wzory pozwoleń oraz do **art. 29a ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1996 r. o muzeach** (Dz. U. z 2012 r. poz. 987, z późn. zm.) dodawanego art. 58 pkt 2 projektu ustawy i **art. 6a ust. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach** (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 z późn. zm.) dodawanego art. 59 projektu ustawy w zakresie danych osobowych autora, które zawierają przedmiotowe wnioski oraz wzory pozwoleń. Powyższe przepisy skonstruowane zostały przez projektodawcę w ten sposób, że w treści pkt 1 i 2 nie uściślają, jakie konkretnie dane osobowe będą zawierały przedmiotowe wnioski o wydanie pozwoleń i wzory pozwoleń. Natomiast część wspólna każdego przepisu wskazuje imię i nazwisko autora, posiadacza lub dzierżyciela i w niektórych przypadkach również adres posiadacza lub dzierżyciela. Zatem zgodnie ze wskazaną w art. 51 ust. 5 Konstytucji zasadą, powyższe przepisy powinny enumeratywnie wskazywać dane osobowe jakie będą zawierały przedmiotowe wnioski i wzory pozwoleń. W związku z powyższym, o ile przedmiotowe wnioski i wzory pozwoleń będą zawierały tylko te dane osobowe, które wymienione są w części wspólnej przepisu, to przepis taki można pozostawić w obecnej formie. Natomiast jeżeli

intencją ustawodawcy było określenie katalogu otwartego zawierającego m.in. dane osobowe to Generalny Inspektor sugeruje enumeratywne określenie – w przepisach projektu ustawy – takiego ich katalogu, który będzie zgodny i adekwatny do celu ich przetwarzania.

Podobną uwagę GIODO kieruje do **art. 59a ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami** (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm.) – zwana dalej ustawą o zabytkach – dodawanym art. 60 pkt 7 projektu ustawy zgodnie, z którym w księdze ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1, umieszcza się odpowiednio: dane zbywcy oraz nabywcy zabytku, a także osób pośredniczących w zbyciu i nabyciu zabytku, w tym osób reprezentujących osoby prawne; dane osoby, na rzecz której została wydana ekspertyza wskazana w ust. 1. W opinii Generalnego Inspektora przepisy te nie są wystarczająco precyzyjne, gdyż nie wskazano w nich jakie dane osobowe identyfikujące zbywcę, nabywcę, osoby pośredniczące w zbyciu i nabyciu zabytku, osoby reprezentujące osoby prawne, osobę, na rzecz której została wydana ekspertyza będą przetwarzane w przedmiotowej księdze ewidencyjnej. W powyższej sytuacji pozostawienie w komentowanych przepisach frazy „dane” jest, w ocenie GIODO, niezgodne z zasadą adekwatności określoną w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którą dane powinny być adekwatne do celów, w jakich są przetwarzane. Zatem wskazane byłoby dookreślenie jakie konkretnie dane wyżej wymienionych osób – adekwatne do celu ich pozyskiwania – będą przetwarzane w przedmiotowej księdze ewidencyjnej i enumeratywne określenie ich katalogu w art. 59a ust. 2 ustawy o zabytkach.